

"Her bir zerrenin hem hâkim, hem mahkûm olması lâzım gelir." Allah'ı kabul etmeyince; sonsuz ilahları kabul etmek zorunda kalışı ve zerrelerin şuarsuzluğunu nasıl anlamalıyız?

Akıl ve şuuru yerinde bir adama, evi karşılığında bir tavuk teklif edilse, adam kendi ile dalga geçildiğini düşünerek sert bir tepki gösterir. Bu tepki onun akıl ve şuurunun yerinde olduğunu gösterir. Şayet evi tavuk ile değişirse, akılsız ve şuarsuz olduğu sabit olur. Yani şuur ve aklın birçok alamet ve belirtileri vardır. İnsan bu alamet ve belirtilerden hareket ederek o şuurun olduğunu anlar. Yoksa **akıl ve şuur soyut olduğu için bizzat gösterilmez**, ancak alamet ve belirtilerinden akıl ve şuurunu anlarız.

Mesela, inek süt verir, ama sütün nasıl oluştuğundan habersizdir. Hatta akıl ve şuur sahibi bütün insanlar birleşse sütü yapamıyor. Yani bu sütü inek akıl ve şuurunu ile yapmış olsa idi, insanlara kendini kestirecek kadar köle olmazdı, mutlaka bir yolunu bulup yani aklını kullanarak kendini kurtarırdı.

Şayet zerrelerde veya atomlarda akıl ve şuur bulunsa idi, bunun bir takım belirti ve işaretleri bulunur ve kendini mutlaka ihsas ettirirdi. Zerrelerin vesilesi ile yapılan işler ile zerreler arasında aşırı bir uçurum var. Zerrenin bir işi yapabilmesi bütün kainatın genel sistem ve ahvalini bilmeye bağlıdır.

Bir tohum ya da çiçeğin bünyesinde çalışan bir atom parçacığı, hareket ve vaziyetini, bünyesinde çalıştığı tohum ya da çiçeğin genel sistemine uygun bir şekilde tanzim etmek zorundadır. Zira atomun her hareketi sistemin bir parçası bir unsurdur. Rastgele atılacak bir adım ya da hareket o tohum ya da çiçeğin bünyesinin mahvına sebep olur. Öyle ise o atom parçası çalıştığı çiçek ya da tohumun bütün sistem ve yapısını bilip ona göre hareket etmesi gerekir. Bu demek oluyor ki, o atom parçası bütün çiçek ya da tohumun bünyesini ve kainat ile olan ilişkilerini bilecek bir ilime ve kudrete sahip olmalıdır. Bu da demektir ki cansız, şuarsuz ve iradesiz atoma bir nevi sonsuz ilim, irade, kudret vermek anlamına geliyor ki, bu cehaletin en derin bir tezahürü olur.

Faraza atom sonsuz ilim, irade ve kudretle mücehhez olsa idi, bizim onu kendi hizmetimizde çalıştırmamız imkansız olurdu. Ya da her atomda bu özellik sabit olurdu ki, aynı anda iki atomun iki sonsuz vasfa sahip olması akıl ve mantığın kabul edeceği bir husus değildir. Kaldı ki her atomda bu sonsuz vasıfları düşünecek olursak iş iyice çıkmaza giriyor. Yani ne yandan düşünersek düşünelim atoma sonsuz ilim, irade ve kudret vermek mümkün ve kabil değildir.

Öyle ise akıl çarnaçar, **"Atom zerresi Allah'ın bir memurudur, onun plan ve**

sevki ile hareket ediyor." demek durumundadır. Atoma Allah'ın memuru nazarı ile bakılmaz ise, o zaman her bir atoma İlahlık payesi vermek gerekiyor ki bu tam bir safsatadır. Akıl ve mantık iki ilahı kabul etmez iken, zerrelere adedince İlahı kabul etmesi hiç mümkün değildir.

Allah tohum ve çiçeği öyle bir özellikte yaratmış ki, âdeti o tohum ve çiçeğin sümbülleşip açması için bütün kainatın seferber olması gerekiyor. Yani o tohumun kendi bünyesindeki sistem, kainat sistemi ile entegre çalışıyor, öyle ise bir çiçeği ihya etmek için bütün kainat çarklarının işletilmesi gerekiyor. Eğer çiçeği atom denilen zerre yapıyor diyorsan, o zaman o atomun bütün kainata sözü geçecek bir ilim ve kudrete sahip olmasını da aklen kabul etmen gerekir ki, bu hurafenin en hurafesidir denilmek isteniyor.

Güneş olmasa tohum açamaz, öyle ise atomun güneşe hükmü geçmesi gerekir. Su olmasa tohum yine açamaz, o zaman o zerrenin suya da hükmü geçmesi gerekir, vs,.. bunları çoğaltmak mümkündür. Ama bütün bunları, **"Her şeye sözü ve hükmü geçen Allah yapıyor."** desek ve **"Zerre de Allah'ın bir memuru olup, onun sevki ile hareket ediyor."** desek, bu gayet mantıklı ve aklidir.